

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz millim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 19

Katowice, sobota 23-go i niedziela 24-go stycznia 1932 r.

Rok 31

P. K. O.

jest największą instytucją Oszczędnościową w Polsce,
która posiada przeszło

miljon stałych klientów.

Oddział P. K. O. w Katowicach, ulica Szopena 1.

Wykrętna odpowiedź rządu niemieckiego.

Przed kilku dniami niemiecki urząd dla spraw zagranicznych udzielił odpowiedzi na „Aide-Memoire” rządu polskiego, złożoną w dniu 7 grudnia r. ub., a dotyczącą głośnego wrocławskiego wyroku sądowego, mocą którego obywatel polski, Antoni Sternal, skazany został na sześć miesięcy więzienia za obywatelstwo zjazdu Stahlhelmu we Wrocławiu ub. r.

Odpowiedź, powtarzając ponownie tezę o „prywatnym” charakterze Stahlhelmu, motywuje niemniej fakt skazania Sternala „zamiarem” (!!) popełnienia przestępstwa zdrady tajemnic wojskowych.

W jaki sposób istnienie tajemnic wojskowych w działalności prywatnej organizacji „pozbawionej celów wojskowych” jest do pomysłenia, pozostaje więc nadal zagadką, stanowiącą sekret... poliszynela.

Jak wiadomo „Aide-Memoire” rządu polskiego nawiązała do oświadczenia ministra Curtiusa w Genewie na 65 Zgromadzeniu Rady oraz do treści noty ministra spraw zagranicznych Rzeszy z dnia 13 czerwca r. ub. — obu aktów, stwierdzających „prywatny” charakter Stahlhelmu, a stojących w tak rażącej sprzeczności z motywami wyroku wrocławskiego.

Cała sprawa powyższa odbiła się głośnie echem w Anglii, gdzie m. in. bezpośrednio po demonstracji wrocławskiej Sir Austin Chamberlain wystosował list otwarty do redakcji „Times” ogłoszony dnia 11 listopada, w którym b. minister spraw zagranicznych apelował do rządu niemieckiego, by nie dopuszczał się takich prowokacji, jak wrocławski zjazd Stahlhelmu, który wraz z innymi przejawami, destrukcyjnymi dla pokoju Europy, podważa zaufanie do dobrej woli i dobrej wiary Niemiec. Po ogłoszeniu wyroków wrocławskiego i lipskiego Sir Chamberlain wniósł, jako poseł, interpelację pod adresem ministra spraw zagranicznych z żądaniem wyjaśnienia podłoża obu wyroków, które, jego zdaniem, zasługują na szczególnie ważne zbadanie, wobec wpływów, jakie mogą mieć na zbliżającą się konferencję rozbrojeniową.

Również po zapadnięciu wyroku wrocławskiego pisma angielskie, jak

Gorączkowa ucieczka złota z Ameryki wstrząsa dolarem.

Warszawa. Nastrój inflacyjny wśród społeczeństwa amerykańskiego przybiera takie rozmiary, że rząd uznał za wskazane wydać komunikat uspokajający — za pośrednictwem półoficjalnej agencji telegraficznej „Associated Press”. W komunikacie tym jest stwierdzone, że mimo wielkiego odpływu złota w roku ubiegłym, społeczeństwo amerykańskie ma zaufanie do swej waluty, że popyt na złoto w kraju jest minimalny. Poza tem komunikat pociesza, że nawet, gdyby rząd był zmuszony do zwiększenia obiegu banknotów o półtora miljarde (co w czasach najbliższych jest możliwe), to jeszcze nie grozi to inflacją, gdyż obecny obieg banknotów wynosi 4600 milionów dolarów.

Kiedy ten komunikat opublikowano, nie było jeszcze wiadomo, o czym się już

dziś głośno mówi w Paryżu i Londynie, że Bank Francuski i Bank Belgii postanowiły wycofać swe depozyty z Nowego Jorku. Ponad 500 milionów dolarów złota ma więc odpłynąć z Nowego Świata! Pierwsze transporty już są w drodze; onegdaj opuścił port nowojorski transport, wartości dwudziestu milionów dolarów.

Inflacja kredytowa, realizowana przez „Reconstruction Finance Corporation” i zmniejszenie amerykańskiego zapasu złota — będzie podwójnym atakiem na pokrycie dolara. Czy ten groźny atak dolar wytrzyma, czas dopiero pokaże.

Nowy Jork. Giełda tutejsza wykazuje coraz większą nerwowość w związku z pogłoskami o inflacji dolara. Kursy papierów stałe, choć powoli zniżują.

Polskie pożyczki notowano: stabilizacyjną 50.50 do 50.60, dillonowską 52.00 do 52.90. Funt bez zmian.

Na giełdzie warszawskiej zaznacza się coraz silniejsza niechęć do dolara. W obrotach prywatnych dolary gotówkowe można kupić po kursie 8,90. Bank Polski dziś jeszcze trzyma kurs, sprzedając klientom z ulicy w okienkach po kursie 8,93. Odbiorców niema zupełnie. Natomiast przed kasami rośnie „ogonek” osób, sprzedających dolary. Kurs kupna B. P. 8,90.

Pożar w Inspektoracie generalnym.

Warszawa. Wczoraj około godziny 9 wieczorem z nieustalonej przyczyny wybuchł pożar w jednym z pokoiów, zajmowanych przez inspektorat generalny sił zbrojnych w domu nr. 14 przy Alei Szucha. Zaalarmowane, przybyły na miejsce dwa oddziały straży ogniowej — drugi i trzeci. Jak się okazało, od ognia ze źle zamkniętego pieca zapaliły się papiery, od których w pokoju spłonęła część podłogi i sufitu. Energiczna akcja straży zapobiegła rozszerzeniu się ognia — po godzinie pożar był zlikwidowany. Straty wynikłe z pożaru — nieznaczne.

Napad bandytów na pociąg.

Radomsko. Niedaleko stacji Radomsko napadło na pociąg z węglem kilkunastu złodziei. Maszynista zahamował pociąg, a wówczas złodzieje zaczęli bombardować hamulcowych kamieniami. Józef Suda z obsługi pociągu został ciężko ranny w głowę. Policja aresztowała 9 osób, przeważnie mieszkańców wsi Bógwizdowy.

Rząd Rzeszy święci rocznicę cesarstwa bismarckowskiego.

Berlin. Min. Reichswehry i spraw wewnętrznych Groener wygłosił w radjo wielką mowę, wzywającą wszystkich obywateli niemieckich do uroczystego święcenia rocznicy powstania cesarstwa niemieckiego w 1871 roku w Wersalu. Gen. Groener podniósł wielkość cesarza Wilhelma I. i jego kanclerza ks. Bismarcka i wezwał wszystkich Niemców do zjednoczenia się wobec państwa w tym duchu, jak wzywał już do tego prezydent Hindenburg, który — jak podkreślił min. Groener — miał to szczęście, iż brał udział w koronacji cesarskiej 1871 roku w Wersalu.

Z sejmu warszawskiego.

Warszawa. Na wstępie wczorajszego posiedzenia sejmu poseł Żuławski złożył oświadczenie, że twierdzenie jego, jakoby już na dwa dni przed ogłoszeniem wyroku w sprawie oskarżonych poseł w procesie „centrolewu” był wynikiem wiadomym, nie odpowiada prawdzie. Poseł Żuławski zbyt lekkomyślnie potraktował przypuszczenia na temat ewentualnego wyroku, jakie snuto w kulisach sejmowych. Ponieważ rozświetlenie przypuszczeń w formie konkretnej, mogłoby zaszkodzić powadze sejmowej, marszałek Światalski uważa za postępowanie posła Żuławskiego za karygodne

i przywołuje go do porządku dziennego z zapisaniem do protokołu.

Po odebraniu ślubowania od posła Błaszkiwicza, sejm przyjął ustawę o kolei Muszyna — Krynica — Drohobycz — Truskawiec — Lwów — Podhajce — Borki Wielkie — Grzymałów. Dalej rozpatrywał sejm sprawę wpływów z Polskich Kolei Państwowych do skarbu państwa. Następnie sejm przystąpił do odczytywania szeregu projektów ustaw z dziedziny szkolnictwa. Następne posiedzenie wyznaczone zostało na wtorek godz. 16.

„The Times”, „Morning Post” i „Daily Mail” przyniosły artykuły swoich berlińskich korespondentów, oceniające zdecydowanie ujemnie postępowanie władz niemieckich.

Obecna odpowiedź rządu niemieckiego nasuwa tyle wątpliwości, iż trudno przejść nad nimi do porządku dziennego. Trudno bowiem uzgodnić ze sobą powtarzaną ciągle tezę o prywatnym charakterze Stahlhelmu z faktem skazywania na 6 miesięcy więzienia kogoś, kto tej prywatnej organizacji dokładnie się przygląda, względnie obserwuje jej zgrumowanie, lub przysłuchuje się przemówieniom. Stanowisko władz niemieckich, iż wyrok spowodowany został nie istnieniem danych, obciążających faktycznie-

mi dowodami uprawiania szpiegostwa, lecz intencjami oskarżonego zdobycia tajemnic wojskowych, których przecież obserwowanie zjazdu „organizacji prywatnej pozbawionej celów wojskowych” dać nie mogło — cała ta motywacja raz jeszcze w formie niepozostawiającej żadnych wątpliwości stawia przed oczy niezbieżność faktów, iż wbrew oficjalnym teoretycznym zapewnieniom, Stahlhelm przez władze niemieckie uważany jest za część siły zbrojnej Rzeszy, a sekrety jego za sekrety stanu. Wyrok wrocławski posiada więc znamienne wymowę i pierwszorzędne znaczenie dla całokształtu prac przyszłej konferencji rozbrojeniowej.

Ś. p. ks. Filip Rinaldi.

Śmierć trzeciego następcy ks. Bosco.

Niedawno założony zakon (w połowie XIX. wieku) XX. Salezjanów już wydał cały szereg zasłużonych misjonarzy, ludzi wielkich cnót, z których, oprócz założyciela ks. Bosco, szereg wychowawców i wychowanków (ks. Rua, pierwszy następca ks. Bosco, książe Czartoryski, Dominik Savio i in.) są kandydatami do beatyfikacji.

Obecnie śmierć zabrała generała XX. Salezjanów — ks. Filipa Rinaldi. Umarł on 5 grudnia ub. roku w Domu Salezjanów w Valdocco, w wieku lat 75. Ogromny żal, nie tylko całej rodziny salezjańskiej, lecz i ludności miejscowej i całych Włoch katolickich towarzyszył śmierci zasłużonego pracownika w winnicy Pańskiej.

Ks. Rinaldi urodził się w r. 1856 w Lu Monferrato. Tam skończył szkołę elementarną i wstąpił do kolegium Salezjańskiego w Borgo San Martino. Nie mógł jednak długo studjować i po kilku latach wrócił do domu, by pomagać ojcu w interesie, który ten prowadził. Dopiero później, mając około 20 lat, poczuł powołanie kapłańskie. Udał się do ks. Bosco, szukając rady. Ks. Bosco przeczył zalety i przeznaczenie młodzieńca i powiadał mu proroczo: „Idź w spokoju. Bądź księdzem. Będiesz dzielnym pomocnikiem ks. Rua, który zostanie moim następcą“.

W grudniu 1882 r. ks. Rinaldi przyjął święcenia kapłańskie i został członkiem rodziny salezjańskiej. Po krótkim pobycie w Sampierdarena, przybył do Turynu. Tam został wikariuszem przy ks. Marengo, zarządzającym kościołem przy Instytucie św. Jana. Z czasem został tam superjorem.

Pomimo młodego wieku został dyrektorem i inspektorem Domów Salezjańskich w Katalonii. Zwrócił wtedy wielką uwagę na rozwój szkół zawodowych i rolniczych, czem sobie zjednał uznanie nawet socjalistów.

Ks. Rua odwołał go z Hiszpanii, by mianować go prefektem generalnym, czyli głównym administratorem Stowarzyszenia Salezjańskiego. Sprawował te funkcje przez lat 12, kierując z zadziwiającą trafnością olbrzymią, rozgałęzioną na wszystkich ładach organizacją Salezjanów.

Po śmierci ks. Rua kandydatura ks. Rinaldi na generała zakonu była wysunięta obok kandydatury ks. Albera. Wybór padł na ks. Albera. Ale po śmierci jego w r. 1922 ks. Rinaldi został Wielkim Rektorem. Był więc trzecim z kolei następcą ks. Bosco.

Na tem stanowisku ks. Rinaldi zwrócił główną uwagę na misje wśród niewiernych. Założył kilkanaście domów dla kształcenia zawodowego i kapłańskiego misjonarzy. Ks. Rinaldi odznaczał się dużym zmysłem praktycznym i w tem również przypominał ks. Bosco. Miał nieomylny rzut oka w ocenianiu każdej sytuacji. Pociągał wszystkich wielką prostotą i dobrocią serca. Pierwszy okólnik, wydany przez niego do wszystkich Salezjanów świata, wzywał do podtrzymania i wzmożenia ducha rodzinny i zalecał uważanie jego i wszystkich przełożonych za kochających ojców. Taki stosunek do braci wywołał głęboką sympatię z ich strony.

Wielkie zasługi położył również ks. Rinaldi dla rozwoju drugiego wielkiego dzieła ks. Bosco — Instytutu Sióstr Matki Boskiej Wspomożycielki. Od czasu jego reform organizacyjnych zaczął się on szybko rozwijać we wszystkich częściach świata. Organizacja Salezjańska rozrosła się gwałtownie po wielkiej wojnie. Zakon przy pomocy młodzieży zajął się ratowaniem sierot wojennych. Wśród wychodźców głoszących idee salezjańskie. W Szwecji, Danii, Norwegii, powstały Domy Salezjańskie.

Patrząc na tę postać wysoką, zgarbioną, jakby przez pokorę, siwowłosa, o jasnych łagodnych oczach, trudno było przypuścić, że jest zdolny do tak intensywnej działalności. A tymczasem już o 5-ej rano odprawiał Mszę św., a potem, troszcząc się o swe dzieci, rozestane blisko i daleko po wszystkich ładach, pracował nieraz późno w noc. 23 grudnia roku bieżącego miał ks. Rinaldi odprawić złotą Mszę św., gdyż przypadał jubileusz kapłański. Na tę uroczystość

przygotowały się wszystkie Domy Salezjańskie. Niestety, śmierć zabrała ks. Rinaldi przed tym dniem radosnym. Piękny przykład ks. Rinaldi wzbudził liczne powołania w jego rodzinie: brat jego ks. Jan Rinaldi jest dyrektorem „Willi Salus“ koło Cavoretto. Pięciu innych krewnych są salezjanami, dwóch zaś jest w innym zakonie. Wśród sióstr Matki Boskiej Wspomożycielki przebywają cztery siostrzenice ks. Rinaldi.

Gdańsk nie stać już na srebrny pieniądz.

Dotychczasowe srebrne monety jedno i półguldenowe Gdańsk zamienia na nikłowe, które widzimy powyżej.

Nadzwyczajne walne zebranie Pol. Zw. katol. robotników i rzemieślników.

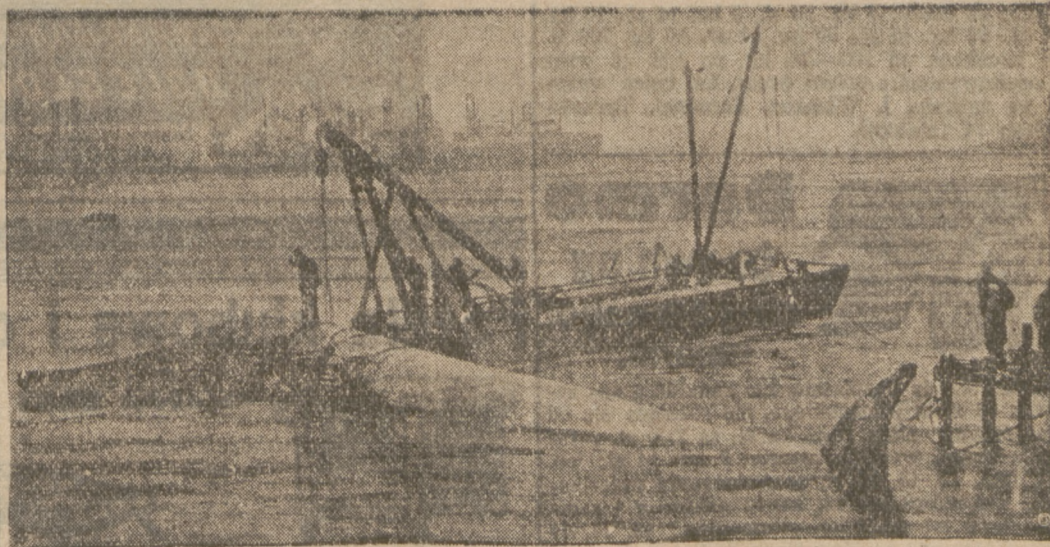
Rybnik. Na mocy uchwały sądu grodzkiego w Rybniku odbędzie się w niedzielę, dnia 31 stycznia r. b. o godz. 12 na sali hotelu Świerklaniec nadzwyczajne walne zebranie zarejestrowanego w sądzie grodzkim Polskiego Związku katolickich robotników i rzemieślników im. św. Józefa, Jerzego i Barbary. (Rejestr nr. 42 sądu grodzkiego w Rybniku.) — Walne zebranie będzie kierowane przez p. asesora sądowego A. Kuśkę. Porządek obrad: Wybór nowego zarządu, wybór rady nadzorczej, wybór komisji rewizyjnej, odczytanie i przyjęcie nowego statutu. W razie niezbrania się statutowo przepisanej ilości członków, odbędzie się nowe zebranie 15 minut później.

Do wyjaśnienia w sprawie tego związku podajemy, że w rzeczywistości nie był to żaden związek, lecz przedsiębiorstwo, prowadzone pod płaszczykiem katolickiego towarzystwa. Za wyłącznego właściciela tego przedsiębiorstwa uważa się podpisujący jako skarbnik Jan Jank. Od ostatniego zależny był zarząd, który tylko figurował, mężowie zaufania, którzy byli jego płatnymi pracownikami i ci, którzy się uważali za członków towarzystwa, będąc zwykłymi ubezpieczonymi albo raczej abonentami na pogrzeb. Dochodami z tego szafował on według własnego widzimisie i nie pozwolił żadnemu wtrącać się do swej gospodarki. Dlatego on też każdego usuwał, który mu uwagę zwrócił na jaką nieprawidłowość. Tak usunął swego czasu samowolnie przewodniczącego Gackę za to, że jako taki nie zezwolił Jankowi na zaciągnięcie pożyczki w niemieckim Gewerbebanku na urządzenie zabawy. Inni wyrzuceni mężowie zaufania zestawiliby całą litanję. Na zebraniu, które nigdy nie miały jakiegos wyższego celu, raczej były zebraniem agitacyjnymi dla jego celów, zapraszał piśmiennie tylko takich, od których spodziewał się, że dadzą się nabrać rącząc ich na koszt kasy trunkami alkoholowymi, płacąc za to oberżystom wysokie kwoty. Niezawezwany piśmiennie nie miał prawa wstępu na zebrania, chociaż był członkiem. Jak wszystko ma swoją granicę, tak też i tutaj. Poszko-

dowani byli członkowie zarządu, mężowie zaufania i niektórzy z członków zwrócili się do sądu, gdyż towarzystwo to nawet jest sądownie zarejestrowane, który na ich wniosek zabrał księgi towarzystwa do zbadania. Nadużycia Janka zostały stwierdzone. W kasie było ledwie 2000 zł. majątku. Za to były weksle od roku 1924 nawet nie wykupione. Jeden z dłużników już nawet nie żyje. Sprzeniewierzenie ze składek za całe lata istnienia wraz z odsetkami, które byłyby przypadły, gdyby nadwyżki zostały odpowiednio ulokowane, obliczone zostały na przeszło 40.000 zł. Za to ma Jank, jak to jeden z byłych mężów zaufania dowodzi, w Strzelcach na Śląsku Opolskim okazałą sumę, bo podobno aż 14.000 mk. niem. w kasie oszczędności. Na tem, powyżej ogłoszonym zebraniu, które się pod przewodnictwem sędziego odbędzie, zostanie sprawa dokładnie wysświetlona oraz sprawa towarzystwa pogrzebowego uporządkowana. Niech więc każdy z zainteresowanych nie to zebranie przybędzie, a niech żaden nie wierzy rozrzuconym ulotkom Janka, namowom i wykretem jego.

Szypuła. Gacka. Kowalik.

Smutny koniec olbrzyma morskiego.

Potężny wieloryb, długości 25 metrów zablakał się w okolicy duńskiego wybrzeża, gdzie zauważony przez miejscowych rybaków, zapędzony został w miejsce, skąd nie było już dla niego powrotu. Tu rybacy w barbarzyński sposób, przedmiotami, jakie im wpadły pod rękę, znęcał się nad biednym wielorybem, pragnąc go dobić. Po 20 godzinach straszliwych męczarni, wieloryb przestał dawać znaki życia. Przeciwno nieludzkiemu rybakom wszczęto proces za znęcanie się nad zwierzęciem.

Sprawy robotnicze.

Statystyka bezrobocia w państwach europejskich.

Międzynarodowe Biuro Pracy ogłosiło statystykę bezrobocia z dnia 15 grudnia 1931 r., porównując obecny stan bezrobocia z dniem 15 grudnia 1930 r. Według tej statystyki liczba bezrobotnych wynosiła:

	15. 12. 1930	15. 12. 1931
w Niemczech	3.977.000	5.349.000
„ Austrii	237.545	273.658
„ Anglii	2.299.500	2.572.600
w Włoszech	556.481	909.234
w Holandji	54.915	105.671
„ Czechosłowacji	61.213	88.600
w Polsce	209.912	259.626
w Francji	18.000	123.000

Liczby te są zastraszające i konieczne trzeba podjąć kroki w kierunku zwalczania plag bezrobocia. Pierwsze propozycje w tym względzie poczyniła rada zarządzająca Międzynarodowego Biura Pracy, która proponuje zastosowanie następujących środków:

1) Wprowadzenie bezwzględnego zakazu pracy i zatrudnienia pracowników w godzinach nadliczbowych, oraz wprowadzenie ścisłej kontroli nad wykonaniem tego zakazu. Jedynie w wypadkach wyjątkowych i uzasadnionych konieczną potrzebą praca w godzinach nadliczbowych może być dozwolona.

2) Ograniczenie czasu pracy, celem utrzymania liczby zatrudnionych na dotychczasowym poziomie i uniknięcia dalszych redukcji pracowników.

3) Ograniczenie czasu pracy również celem wypełnienia powstałej w ten sposób luki przez pracę dotychczasowych bezrobotnych.

4) W granicach możliwości rada proponuje ograniczenie czasu pracy do 5-dniowego, względnie 40-godzinnego tygodnia pracy.

Wszystkie te uchwały powzięto większością 15 głosów, przeciwko trzem.

Przedstawiciele robotników w radzie zarządzającej Międzynarodowego Biura Pracy wypowiedzieli się jednomyślnie za wprowadzeniem na stałe 40-godzinnego tygodnia pracy, podczas gdy przedstawiciele pracodawców wysuneli w tej sprawie tezę, iż przy obecnym stanie techniki wprowadzenie 40-godzinnego tygodnia pracy, bez jednoczesnego podrożenia produkcji, jest niemożliwe.

Pół miliona złotych na bezrobotnych.

Rada Banku Polskiego uchwaliła wyznaczyć na rzecz pomocy bezrobotnym sumę 500 tysięcy złotych. Kwota ta przekazana została naczelnemu komitetowi do spraw bezrobocia.

Pół miliona bezrobotnych w Hiszpanii.

Liczba bezrobotnych w Hiszpanii przekroczyła ostatnio cyfrę 500 tysięcy. Bezrobocie stanowi obecnie najpoważniejsze zagadnienie, nad którego rozwiązaniem biedzi się rząd młodej republiki.

